

HET MARCUS-EVANGELIE

In dit weekeinde wordt voor de laatste keer gebruik gemaakt van de teksten uit de blijde boodschap van de evangelist Marcus. Volgende week is het feest van Christus Koning. Dit vormt het einde van het liturgisch B-jaar. Dan volgt het C-jaar waarin een andere evangelist centraal staat.

Het evangelie van Marcus is het oudste evangelie. Het werd als eerste geschreven. Matteüs en Lucas hebben het verslag van Marcus als bron gebruikt voor hun eigen verhalen over Jezus. In het evangelie van Marcus is Jezus meer menselijk dan in de andere evangeliën die later zijn geschreven. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de beschrijving van het lijden en de dood van Jezus. In Marcus verkeert Jezus vóór zijn dood in diepe nood, Hij voelt zich onrustig en angstig. Tot zijn leerlingen zegt Hij: "Ik voel me dodelijk bedroefd", waarna Hij zich op de grond laat vallen om drie keer te bidden dat God deze lijdensbeker aan Hem voorbij laat gaan. Onderweg naar de kruisiging zegt Hij niets. Ook aan het kruis zwijgt Hij als iedereen Hem bespot, ook tegenover de twee rovers. Op het laatste moment roept Hij gekweld uit: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?". Daarna slaakt hij een luide kreet en blaast de laatste adem uit. In Lucas bijvoorbeeld is Jezus niet wanhopig en Hij voelt zich niet verlaten. Hier is Jezus kalm en beheerst en weet Hij wat er met Hem gaat gebeuren en waarom. In het evangelie van Marcus is Jezus ook enkele keren boos, bijvoorbeeld als men twijfelt aan zijn vermogen om mensen te genezen of als zijn leerlingen verhinderen dat ouders kinderen naar Hem brengen om Zijn zegen te ontvangen. In de andere evangeliën is Jezus nooit boos. Waar het bij Marcus om gaat is: laten zien dat Jezus ook mens is zoals wij en dat Gods wegen onnavolgbaar zijn en dat lijden de weg kan zijn naar verlossing.

(Foto: Beeld van de evangelist Marcus in de preekstoel van de Andreakerk)

SV

Uit: Parachieblad St. Andreasparochie nr. 34, 14 november 2009